

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 2279 van 3 oktober 2007
in de zaak X / IVde kamer

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen :

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Russische nationaliteit, op 12 juni 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verweerder.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2007.

Gelet op arrest nr. 1282 van 17 augustus 2007 waarbij de behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de zitting van 12 september 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar advocaat S. MICHOLT en haar voorgd, mevr. R. VERVAEKE, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt :

“U verklaarde een minderjarige etnische Tsjetsjeen geboren te Grozny te zijn en de Russische nationaliteit te bezitten. In Grozny zou u na uw geboorte ongeveer drie jaar gewoond hebben. Vervolgens zou u met uw ouders en uw broer X (O.V. X) naar Belaya Rechka, een dorp in de buurt van Nalchik (Kabardino-Balkarië), gaan wonen zijn. Jullie zouden er in een vakantiekamp verbleven hebben en er zich als Dagestani voorgedaan hebben. Uw vader zou er zelden aanwezig zijn geweest. Hij zou steeds met zijn broer X opgetrokken hebben. Samen zouden ze bij de rebellen zijn geweest. In de nacht van 18 op 19 juni 2006 zouden uw vader en zijn broer X ’s avonds naar het kamp gekomen zijn om

de verjaardag van uw broer X te vieren. De volgende ochtend zouden u en uw broer X in de speelhal gaan spelen zijn. Een uur later zouden jullie schoten gehoord hebben. Twee agenten zouden de speelhal binnengevallen zijn en twee uur lang zouden jullie er vastgehouden zijn. Vervolgens zou X jullie in de speelhal opgehaald hebben en naar zijn woning meegenomen hebben. Thuis zou hij jullie hebben meegedeeld dat uw ouders en uw oom werden vermoord. Nadien zou de politie nog meermaals naar de woning van X gekomen zijn, op zoek naar jullie. X zou de neef van uw vader, X (O.V. X), in België hebben opgespoord en op 15 september 2006 zou u samen met uw broer X (O.V. X) Kabardino-Balkarië hebben verlaten, richting België, waar u op 20 september 2006 aankwam. Dezelfde dag vroeg u hier asiel aan. U bent niet in het bezit van enig document dat uw identiteit en/of asielrelaas kan staven."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. De bestreden beslissing is gegrond op de volgende overwegingen:

- Verzoeker maakte niet aannemelijk dat hij tot vóór zijn komst naar België, effectief in een vakantiekamp in Belaya Rechka (Kabardino-Balkarië) heeft verbleven.
- Verzoeker legde geen documenten neer over zijn identiteit en over zijn verblijf in voormeld vakantiekamp in Belaya Rechka, noch geeft hij een redelijke verklaring voor het ontbreken van documenten.
- Verzoeker kon geen gedetailleerde informatie geven over zijn familie.
- Gezien de gewijzigde situatie in Tsjetsjenië sinds het begin van de oorlog in 1999, en het feit dat een intern vluchtalternatief in de Russische Federatie niet is uitgesloten, is het van belang voor de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste diensten, om de persoonlijke situatie van de asielzoeker te kennen; verzoeker maakte door een algemeen en vaag relaas, elke controle hieromtrent onmogelijk.

3. Verzoeker voert een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Hierbij moet worden onderzocht of de feitelijke gegevens juist zijn, of die correct werden beoordeeld en of op grond daarvan niet in onredelijkheid tot een besluit is gekomen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

4.1. Verzoeker voert aan er geen tegenstrijdigheden zijn tussen zijn verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze op het Commissariaat-generaal, noch tussen zijn verklaringen en deze van zijn broer, S.G., die samen met hem naar België vluchtte. Verzoeker wijst er op dat hij op vrije jonge leeftijd, in penibele omstandigheden, zijn land ontvluchtte.

Hij laat gelden dat niet getwijfeld wordt aan zijn Tsjetsjeense origine, noch aan het feit dat zijn vader een "Bojevik" was.

4.2. Verweerder werpt op dat verzoeker de motieven vervat in de bestreden beslissing niet concreet weerlegt maar zich in hoofdzaak beperkt tot het herhalen van zijn asielmotieven wat volgens hem niet dienstig is om de wettigheid van de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen.

5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf. Hij moet in de mate van het mogelijke elementen aanbrengen ter staving van zijn relaas en dient bij het ontbreken van dergelijke elementen een aannemelijke verklaring te geven. De asielzoeker moet aantonen dat zijn aanvraag tot erkenning is gerechtvaardigd. De kandidaat-vluchteling moet een poging ondernemen het relaas te staven. Hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

6. De Raad kon aan de hand van vraagstelling aan verzoeker omtrent de geografie en omtrent bepaalde markante feiten, in redelijkheid vaststellen dat hij jarenlang verblijf heeft gehouden in de streek die hij beweert te hebben verlaten uit vrees.

De Raad heeft bij deze beoordeling rekening gehouden met de vrij jonge leeftijd van verzoeker, zijn lage scholingsgraad, zijn quasi geïsoleerd bestaan en de beschreven penibele omstandigheden die hem noopten te vluchten.

Zijn uitleg over zijn gebrekkige kennis van het Tsjetsjeens is in het licht van zijn relaas niet onredelijk, gezien verzoeker met zijn familie op zeer jonge leeftijd Tsjetsjenië verliet, en in Kabardino-Balkarië om veiligheidsredenen van zijn ouders geen Tsjetsjeens mocht spreken (zie gehoorverslag van 16 november 2006, p. 7).

Zijn kennis omtrent bepaalde zaken en gebrek aan kennis omtrent bepaalde andere zaken is in vergelijking met de verklaringen van zijn broer, gelijklopend en steunt in die zin, mede zijn geloofwaardigheid.

7.1. Verzoeker voegde als bijlage aan zijn verzoekschrift van 12 juni 2007, ook ten behoeve van de asielaanvraag van zijn broer, een geboorteakteboekje dat opgenomen werd in het bundel dat op 20 juni 2007 aan het Commissariaat-generaal werd toegezonden en waarvan bij aangetekende brief van 12 juli 2007 een beëdigde vertaling aan de Raad werd toegestuurd.

Verzoeker maakt aannemelijk dat dit stuk onder de toepassing valt van artikel 39/76 van de wet van 15 december 1980, gezien deze akte hem werd toegestuurd per brief, gedateerd op 24 mei 2007. Het is aldus aannemelijk dat het stuk werd ontvangen na het nemen van de beslissing door de Commissaris-generaal.

7.2. De Raad merkt op dat verweerder in zijn nota van 28 juni 2007 -verkeerdelijk- voorhoudt dat verzoeker geen begin van bewijs van identiteit voorlegt, wat doet vermoeden dat bedoeld stuk aan de aandacht van verweerder is ontsnapt.

Er wordt dus niet betwist dat verzoeker van Tsjetsjeense origine is.

7.3. Verzoeker legde ter terechtzitting de overlijdensakten neer van zijn ouders, vergezeld van een vertaling.

7.4. Verweerder merkt op dat verzoeker de stukken eerder had moeten voorleggen.

7.5. De Raad is van mening dat verzoeker aannemelijk maakt dat hij deze stukken niet eerder in de procedure kon voorleggen.

In het verzoekschrift verklaart verzoeker immers dat hij eerst tevergeefs probeerde de overlijdensakten te bemachtigen, maar dat deze vanuit Nalchik (Kabardino-Balkarië) naar Grozny (Tsjetsjenië) werden doorgestuurd. Via de ouders van een van zijn tantes kon hij uiteindelijk deze aktes bekomen. Hij legt een omslag neer waaruit blijkt dat deze akten werden verstuurd op 10 september 2007 en uit de datum van de beëdigde vertaling blijkt dat de stukken werden vertaald op 11 september 2007.

Uit de akten zelf blijkt bovendien dat deze werden opgemaakt door het Departement van de Burgerlijke Stand van Tsjetsjenië, afdeling Staropromyslovskij-district, Grozny, wat het relaas van verzoeker bevestigt omtrent de plaats waar ze dienden te worden opgemaakt. De inhoud van deze akten bevestigt ook de identiteitsgegevens die verzoeker eerder tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal had verstrekt over zijn ouders.

Bedoelde overlijdensakten dragen wezenlijk bij tot de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas, meer bepaald wat betreft zijn verblijf in Kabardino-Balkarië.

7.6. In acht genomen wat voorafgaat, in samenhang met de bevinding van de Raad dat verzoeker ter terechtzitting blijf gaf van medewerking, komt de Raad tot het besluit dat bepaalde wezenlijke elementen in zijn asielrelaas in redelijkheid als waar kunnen worden aangenomen.

Deze vaststelling voert ertoe dat aan verzoeker het voordeel van de twijfel kan worden toegekend en dat hij aldus zijn land verliet uit vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, aan te nemen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig Artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 oktober 2007 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE